

SOMMERUDSTILLING

2021

HORSENS KUNSTMUSEUM

På årets store sommerudstilling kan du opleve værker fra begyndelsen af 1980'erne og frem til i dag. Med ophængningen præsenterer vi nedslag i museets samlingshistorik, et bredt udsnit af kunstnere fra museets fortsat voksende samling. Horsens Kunstmuseum har erhvervet værker af de dengang unge 1980'er kunstnere, fra deres kunstneriske begyndelse og fulgt dem hele vejen op til i dag. Sommerudstillingen vil igennem to afdelinger vise, hvad vores samling er rundet af gennem præsentationen af en stor samling af kunstneres lange kreative udvikling, og de helt nye kunstneres begyndelse. Du vil i stueetagen kunne opleve kunstnere så som Nina Sten-Knudsen, Anette Abrahamsson, Inge Ellegaard, Dorte Dahlin, Lone Høyer Hansen, Lars Nørgård, Christian Lemmerz og Erik A. Frandsen. På første sal præsenterer vi et bredt udsnit af værker af kunstnere som Troels Wörsel, Michael Kvium, Gudrun Hasle, Christine Overvad Hansen og Emil Westman Hertz.

DEL 1: STUEETAGEN - DE VILDE 80'ERE

Nogle gange går udviklingen både i samfundet og kunsten meget stærkt. Sådant var det i første halvdel af 1980'erne, hvor noget nyt var på vej både i vores mentale opfattelse af verden og som følge deraf også i kunsten. Ikke kun i Danmark, men i høj grad også ude i den store verden. 1980'erne blev en stor omvæltning i vores verdensbillede - den postmoderne verden blev født. Vi mærkede det mest ved, at vores tro på de store systemer, religionen, marxismen og psykologien mistede relevans i samfundet, og vi stod famlende tilbage uden faste holdepunkter. Kunstnerne mærkede det formentlig meget kraftigere end os andre, og denne nye verden måtte, med det meget anderledes udgangspunkt, afføde en ny kunst. Det er den kunst vi præsenterer i denne sal, som en del af vores sommerudstilling.

I 1925 skrev José Ortega y Gasset essayet *Menneskets fordrivelse fra kunsten*. I 1980'erne ville dette essay have haft titlen *Menneskets genindtræden i kunsten* og ville ikke alene have påpeget figurationens genindtog i billedkunsten, men også i den grad et billedhungrende publikum, der var så klar til at gå ombord i den nye billedkunst.

Vi mødte vores egen famlende afmagt i billedkunsten og fandt ro i den ironi og kunstneriske pluralisme, vi mødte.

Der fandtes to centrale grupperinger på den danske kunstscene. Den ene Værkstedet Værst, der egentligt var tænkt som en skole inspireret af Eks-skolen i 1960'erne, men som fik mere karakter af et meget eksperimenterende atelierfællesskab. Hovedkræfterne bag var Erik A. Frandsen, Christian Lemmerz, Dorte Østergaard Jacobsen, Anne Mette Ruge og Jacob Schokking. Samtidig med Værkstedet Værst huserede professorerne Hein Heinsen og Stig Brøgger på Kunstakademiet, hvor eleverne blev præsenteret for den nye internationale kunst, og ikke mindst de postmoderne teoretikere blev en del af pensummet, hvilket stod i modsætning til Værkstedet Værst, der havde en absolut ikke intellektuel tilgang til billedkunsten. På Værkstedet Værst var det kampen på lærredet, der var det centrale, og ikke kampen i det teoretiske rum. Akademi eleverne blev i større offentlighed bemærket på den legendariske udstilling *Kniven på Hovedet* i foråret 1982. Denne gruppering er i den aktuelle ophængning repræsenteret med værker skabt af Anette Abrahamsson, Dorte Dahlin, Nina Sten-Knudsen og Peter Bonde. I denne sal præsenteres vi for ungsdomsværker, der grundeliggende udforsker og undersøger hvad maleriet og skulpturen kan. Nogle med grundlæggende reflekterede overvejelser, andre med den fanden i voldsshed, der nu engang hører ungdommen til. Andre steder i huset kan man denne sommer se hvorledes Erik A. Frandsen og Lars Nørgård står billedkunstnerisk i dag.

DEL 2: 1. SAL - DEN NYE UDVIKLING

18.03.2012 Beijing, 2012

Erik A. Frandsens (f. 1957) Ferrari i patchwork, *18.03.2012 Beijing*, tager afsæt i en konkret begivenhed. Den 18. marts 2012 kørte en sort Ferrari 430 frontalt ind i en mur på Ringvej 4 i Beijing. Bilens fører, søn af Ling Jihua, en højtstående kinesisk politiker, døde på stedet, og to halvnøgne unge kvinder kom alvorligt til skade. Ulykken var en stor skandale og blot en i rækken af fatale kørselsulykker, hvor andengenerationsrige kinesiske unge kører sig selv ihjel efter at have drukket alkohol og efterfølgende kørt bil. Ling forsøgte at dække over ulykken, hvilket ikke lykkedes, og historien nåede ud i medierne, hvilket formentlig var med til at koste ham valget samme år.

Den tragiske ulykke har dannet forlæg for Erik A. Frandsens Ferrari syet i patchwork af en række kinesiske kvinder i forbindelse med kunstnerens udstilling *Between Memory and Theft* på Red Brick Contemporary Art Museum i Beijing samme år. Med skulpturen har Erik A. Frandsen monumentaliseret en konkret tragisk begivenhed og indfanget et ellers flygtigt øjeblik. Et greb, der er yderst kendetegnende for kunstnerens produktion som helhed, og som også ses i f.eks. rejsefotografiserien *The Frozen Moment Desert* fra 2007-09. Flere af fotografierne fra sidstnævnte serie blev senere til værker skabt i andre medier som maleri, mosaik osv.

Haiti 2, 2018

Med en collage-lignende fremgangsmåde og et dragende udtryk, fremstår maleriet *Haiti 2* som en sammensætning af forskellige rum, fra forskellige verdener. I årene 2016 og 2018 drog Erik A. Frandsen ud på en rejse til det caribiske Haiti.

Resultatet blev en række værker, der tog afsæt i de indtryk og de oplevelser, kunstneren oplevede på sin rejse. Det er netop disse indtryk, som bliver afbilledet i maleriet *Haiti 2*. I baggrunden af maleriet ses en stor og farverig bogreol.

Midtpunktet i maleriet er to menneskefigurer, der trækker referencer til Haitis eksotiske kultur. De er afbildet på en farverig baggrund, der kan minde om en solnedgang i farverne gul, orange og lilla. Rundt om dem ses forskellige elementer som vaser, planter, et maleri og et spejl. Erik A. Frandsen formår med maleriet at fremstille forskellige samleobjekter og sanselige indtryk fra sin rejse. Karakteristisk for maleriet, er også kunstnerens teknik og fremgangsmåde, hvor han har arbejdet på en måde så det ser ud som om elementerne er taget ud af sin naturlige kontekst og derefter klistret ind i maleriet. Der opstår derfor en form for synsbedrag i maleriet, noget der på den ene side gør maleriet en smule karikeret og på den anden side er med til at bringe liv og undren til billedet.

The Frozen Moment Desert, 2007-09

Rejsefotografier viser ofte personlige billeder fra en rejse. Ofte indeholder sådanne fotografier billeder af ens rejsefæller og de konkrete ting, man har oplevet på rejsen. Det forholder sig anderledes med Erik A. Frandsens store arkiv af rejsefotografier. En samling, der består af ikke færre end 243 fotografier af alt fra interiører og køretøjer til mennesker og bygninger.

Med kameraet har Erik A. Frandsen indfanget forgængelige øjeblikke, der ved første øjekast kan virke ligegyldige. Men ved et nærmere studie bliver det straks tydeligt, at hvert enkelt fotografi bærer præg af en særegen æstetik og komposition. En æstetik, der ses som en tydelig tråd i Erik A. Frandsens kunstneriske praksis.

Her møder vi alt fra den stereotype meget overvægtige amerikanske kvinde til æstetiske landskabsbilleder af den amerikanske natur. På årets sommerudstilling præsenteres dog blot et enkelt af de mange fotografier. Horsens Kunstmuseum modtog i første halvår af 2014 en stor og unik donation fra Inge og Asker Larsens Fond til støtte af almennyttige formål. Donationen er den største donation, Horsens Kunstmuseum har modtaget i museets historie. Donationen bestod af skulpturen *18.03.2012 Beijing*, malerierne *Fællevej* fra 2013 og *Fontæne* fra 2008, mosaikken *The Boy* fra 2007 og de 243 fotografier *The Frozen Moment Desert* fra 2007-09.

minutes, hours, days, week, 2010

Gudruns Halses (f. 1979) broderi *minutes, hours, days, week* fra 2010 består af syv store broderier, en for hver af ugens syv dage. Hver dag består af broderede små tekstregistreringer med præcise klokkeslæt på hvad kunstneren foretog sig på et bestemt tidspunkt i løbet af ugen f.eks.: "*Tuesday 7.02 am kis my boyfriend*" eller "*Thursday 11.14 am pot on makop*". Det rent tekstbaserede værk understreger Gudrun Hasles bevidste brug af hendes ordblindhed, som en af de væsentlige parametre i den kunstneriske skabelsesproces. Værket er blevet indlemmet i Horsens Kunstmuseums samling af kunstneren i foråret 2021 takket være 15. Juni Fonden og føjer sig i rækken af værker, der tager udgangspunkt i sproget og vores måde at aflæse det på.

Untitled, 2018

Nina Nowaks (f.1984) skulptur *Untitled* fra 2018 består af lindetræ, tape, blæk, en vanddunk, kobberør, plastikrør og vand. I værket arbejder Nina Nowak både traditionelt skulpturelt, men i høj grad også udfordrende installatorisk ved at kombinere træet, der er Nina Nowaks

foretrukne materiale, med plastik og andre materialer. Produktionen af værket er støttet af Stiftung Kunstfond. Museet råder på nuværende tidspunkt over værkerne *Plan A*, *Plan B* fra 2018, *Untitled* også fra 2018 og *Circadian Rhythms* fra 2019 af kunstneren.

SOAKED VANITAS & Submission, submission, FREEDOM, 2019

Nick Theobald (f.1986) har igennem de sidste ti år skabt kunstværker med udgangspunkt i bivoksen som materiale. Et medium som har sit eget liv og energimæssige resonans. Nick Theobald arbejder med bivoksen ved at smelte den ved forskellige temperaturer for at øge eller formindske viskositeten i materialet. Voksen kan være både kølig og pastalignende eller olieagtig og varm og varierende i farven, afhængigt af den kost og geografiske placering som honningbierne, der har produceret voksen, har haft. Med værket *SOAKED VANITAS* har kunstneren dyppet en natursvamp i bivoks. På årets sommerudstilling er det derudover muligt at opleve tekstværket *Submission, submission, FREEDOM* af kunstneren, som peger på et andet væsentligt tema i Nick Theobalds kunstneriske praksis; idéen om utopia og en optagethed af hvad begreber som frihed og utopi indeholder.

Aftermath, 2018

Rose Eken (f. 1976) præsenterer med installationen *Aftermath* de efterladenskaber som efterlades efter en koncert. Værket er skabt over det øjeblik hvor musikerne har forladt scenen og publikum lige er gået hjem. Tilbage er kun de opstillede sikkerhedshegn, nedtrampede øldåser, plastikkrus og cigaretskodder, alt lavet i keramik.

Objekternes skala og proportioner har undergået en forandring og værket står tilbage som et ekko af den energi, rytme og urkraft, der øjeblikket tidligere må have udspillet sig iblandt koncertpublikummet.

Horsens Kunstmuseum præsenterede for første gang Rose Eken i udstillingssammenhæng i efteråret 2018, med udstillingen *Afterbeat*. Museet har gennem en årrække fulgt Rose Ekens arbejde og erhvervede tilbage i 2014 det første værk af kunstneren til museets samling, og siden er flere fulgt.

Jacket with green Sleeve & Misfits – Jacket with green sleeve, 2018

Rose Eken har med udgangspunkt i forskellige musikfans jakker og veste/battle jackets skabt en række glasmalerier, der på hver sin måde mimer denne fankultur med jakker og veste med påsyede lapper, patches og nitter. En uniform som er typisk for punk og metalscenen og en måde hvorpå disse fans dyrker og anerkender deres idoler. I Horsens Kunstmuseums samling ses de to glasmalerier *Jacket with green sleeve* og *Misfits – jacket with green sleeve*, som viser forsiden og bagsiden af en såkaldt battle jacket. Værkerne blev tilbage i 2018 præsenteret sammen med installationen *Aftermath* i forbindelse med kunstneres soloudstilling *Afterbeat* på museet.

What makes Nancy so great by Sidney, 2011

Rose Eken gengiver med det store håndbroderede værk basist og forsanger fra det britiske band Sex Pistols Sid Vicious (1957-1979) kærlighedserklæring til hans livs store kærlighed Nancy Spungen (1958-1978). Parret var berømte og berygtede for deres vilde livsførelse med stoffer, vold og punkmusik. Nancy Spungen blev i oktober 1978 dræbt på det berømte Chelsea Hotel i Chelsea på Manhattan. Hendes mord blev aldrig opklaret med rygterne gik at det var Sid Vicious selv der havde dræbt hende. Sid Vicious døde året efter og deres kærlighed til hinanden kan betragtes som en moderne fortolkning af Romeo og Julie.